

Kal de

– AliKemal · 05 Aralık 2015

Gözlerine takılıyor yıldızlar,
Bakışlarından kayıyor iğreti takılanlar...
Ardından şiirler yolluyorum.
Şiir denilebilir mi bu anlamsız mısralara bilemiyorum ya...

Ne istiyorsan iste benden, yapayım.
Razıyım her şartına.
Ama unutma ki;
Onların gerçekleşmesi,
Senin bana kal, deyişinle başlayacak...

Gözlerinin içi,
Cehennemi andırıyor,
Galya kuyuları gibi derin düşlerin...
Dünyanın bütün sırlarını barındıran eski bir ansiklopedi gibisin.
Bazen düşünüyorum da,
Bu kadar çok sırrı barındırmıydın
Daha kolay mı kavuşurdum sana?

Seni unutamayışımın nedeni,gözlerin...
Kuşatmış gözlerin dağları, içinde kayboldum...
Her ağaç kütüğü, koyu yeşil bir zebani,
Her dal koyu yeşil bir yılan,
Her biri, evvelce hiç işitmediğim yeşil bir çığlık...
- bu cırcır böcekleri de ne kadar korkunç sesler çıkartıyormuş...
Sensizliğim seni çağırmakta bak, o da pes etti işte.
Üşütme yüreğinde.

Kendi sonunu simgeleyen çarmıhı
Omuzlarında taşıyan isa peygamber gibi,
Geliyorum sonuma.
Ardımdan kal diyecek bir ses umarak...
Hadi kaldır başını.
Bak bana.
Beni gitmekten ala koyacak kadar, kal de...

Sadece ölümden korktuğum için istiyorum bunu.
Ölümün elinden çekip almanı umuyorum.

Sana olan duygularım çok değişti hasret çektikçe.

Ölümün karşısındaki aczimi görmeni istemiyorum.
Biliyorum acizdir her insan, allah karşısında.